

(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS**NUTARTIS**

2021 m. liepos 22 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Danguolės Bublienės (kolegijos pirmininkė), Artūro Driuko ir Egidijos Tamošiūnienės,

susipažinusi su 2021 m. liepos 13 d. pateiktu **atsakovių I. Š., I. Š., M. Š.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 27 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Atsakovės I. Š., I. Š., M. Š. padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 27 d. nutarties peržiūrėjimo, kuria Klaipėdos apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 7 d. sprendimas iš dalies pakeistas.

Kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas [CPK](#) 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovės teigia, kad Lietuvos apeliacinis teismas peržengė ne apeliacijos ribas, tačiau ginčo dalyko ribas ir panaikindamas administracinius aktus, dėl kurių ieškovas byloje apskritai nebuvo pareiškęs jokių reikalavimų, pažeidė Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 312 ir 320 straipsnius, paneigė teismų instancinės sistemos, dispozityvumo ir šalių lygiateisiškumo principų esmę. Ieškinį byloje pareiškė specialus subjektas, ginantis viešąjį interesą, be to, klausimas dėl administracinių aktų ginčijimo buvo keltas dar bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme metu, tačiau ieškovas, gindamas viešąjį interesą, pats atsisakė ginčyti administracinius aktus. Taip pat Lietuvos apeliacinis teismas, panaikindamas administracinius aktus, dėl kurių ieškovas byloje apskritai nebuvo pareiškęs jokių reikalavimų ir kurių apskundimo terminai yra pasibaigę, pažeidė praleisto administracinio akto apskundimo termino atnaujinimą reglamentuojantį Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 30 straipsnį bei nukrypo nuo jo taikymo praktikos. Ieškovas, kuris byloje gynė viešąjį interesą, sąmoningai neginčijo administracinių aktų, todėl neegzistuoja objektyvios priežastys, pateisinančios terminų praleidimą.

Teismai, vertindami valstybei grąžintinos sklypo dalies priskyrimo gyvenamajam namui, kuriame visos esančios patalpos priklauso UAB „Donelaičio namai“ teisėtumą ir šios dalies savarankiško panaudojimo galimybes bei konstatuodami, kad gyvenamajam namui atsilaisvinusi sklypo dalis priskirta nepagrįstai ir ja gali būti savarankiškai disponuojama, pažeidė Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 11 straipsnio 1 dalį ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2020 m. sausio 24 d. įsakymu Nr. 3D-40 patvirtintą kitos paskirties valstybinės žemės sklypų, parduodamų ar išnuomojamų ne aukciono būdu administravimo metodiką. Taip pat, panaikindami statybos leidimą ir įpareigodami nugriauti priestatą, teismai iš esmės pažeidė proporcingumo principą.

Be to, įpareigodami nugriauti priestatą be galimybės įteisinti priestato statybą teismai nukrypo nuo kasacinio teismo suformuotos Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 33 straipsnio 2 dalies taikymo praktikos, pagal kurią įpareigojimas nugriauti statinį laikytinas kraštutine priemone, taikytina tik įsitikinus, kad nėra galimybės įteisinti statinio. Lietuvos apeliacinio teismo nustatytos aplinkybės patvirtina, kad egzistuoja realios sąlygos įteisinti priestato statybą, todėl teismai, remiantis kasacinio teismo praktika, privalėjo savo sprendimuose sudaryti sąlygas priestato įteisinimui. Įpareigodami priestatą nugriauti atsakovę teismai pažeidė Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 27 straipsnio 15 dalį ir 33 straipsnio 2 dalies 1 punktą, nes statytoju laikytina statytojo teises perėmusi UAB „Donelaičio namai“. Lietuvos apeliacinis teismas ignoravo teisinį reguliavimą, jog įvykus statytojo teisių perėmimui naujas statybą leidžiantis dokumentas nėra išduodamas, todėl nepagrįstai vadovavosi statybos leidime nurodytais duomenimis apie atsakovę kaip statytoją.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo

kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu [CPK 346 straipsnio](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsakovės kasaciniu skundu taip pat prašo sustabdyti Klaipėdos apygardos teismo 2020 m. rugsėjo 7 d. sprendimo ir Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. gegužės 27 d. nutarties vykdymą. Atrankos kolegijai nusprendus nepriimti atsakovių kasacinio skundo nagrinėti kasaciniame teisme, jų prašymas sustabdyti skundžiamų sprendimų vykdymą nesprenžiamas ([CPK 363 straipsnio](#) 1 dalis).

Atsisakius priimti kasacinį skundą grąžintinas sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio](#) 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti atsakovei I. Š. (a. k. duomenys neskelbtini) 176 (šimtą septyniasdešimt šešis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto SEB banko 2021 m. liepos 13 d. mokėjimo pavedimu Nr. 143777.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Danguolė Bublienė

Artūras Driukas

Egidija Tamošiūnienė